

[Landbrugsministeren.]

virke til at få administrationen sat i hurtigere sving i disse sager, men jeg beder om, at man, hvor man træffer på sådanne eksempler, straks vil sætte sig i forbindelse med landbrugsministeriet, for så skal vi nok finde ud af, hvor sagerne er. I de foreliggende nævnte tilfælde lå de ikke i ministeriet, men helt andre steder, og vi kan naturligvis medvirke til at fiske dem frem, når vi får det at vide, men hvis vi ikke får det at vide, er vi ude af stand til at foretage os noget, for vi ved ikke, hvad årsagen er til, at de er forsinket.

Jeg kan godt tilsiige det ærede medlem, at mine bestræbelser skal gå ud på at fremme disse forhold, så at man mindst muligt generer låntagerne. Jeg erkender, at der er eksempler på, at det er meget, meget generende, også med hensyn til i rette tid at skaffe håndværkerne de penge, som de har berettiget krav på at få.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslagene nr. 1—3, § 2, således ændret, og §§ 3—10

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3793; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1845).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under næste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3799; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1845).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Nina Andersen: Da loven om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse og loven om tilsvarende ændringer i tjenestemandsløven i 1941 var til behand-

ling, drejede det sig om lovgivning på et helt nyt område her i landet. Tilsvarende love var gennemført i Norge og Sverige, men til trods for erfaringerne herfra samt et grundigt revisionsarbejde, der var gået forud, var der alligevel fra enkelte sider betænkeligheder såvel af principiel som af praktisk natur. Disse var medvirkende til, at en revisionsbestemmelse blev indsat i loven.

Ved anden behandling dengang i det høje ting udtalte en af de „betænkelige“ ordførere bl. a., at erfaringerne ville vise, om loven ville give anledning til tilfredshed hos det store flertal af personer, som kom i betragtning, eller til det modsatte, og den pågældende ordfører frygtede, at det sidste ville blive tilfældet. Da det tidspunkt kom, da loven skulle revideres, fandt man imidlertid, som også den højtærede finansminister gav udtryk for i sin forelæggelsestale, at det foreliggende erfaringsmateriale var for sparsomt, og revisionen blev udsat i 5 år, sådan at de pågældende love nu har virket i 10 år.

Til forberedelse af den revision, som vi nu beskæftiger os med, har et udvalg arbejdet med problemerne og stiller forslag om forskellige ændringer. Dette udvalg mener, at den gældende ordning i det store og hele har været tilfredsstillende; den frygt, som ved anden behandling i 1941 kom til udtryk her i salen, har — heldigvis må man sige — ikke vist sig begrundet. De foreliggende ændringer er da også i det store og hele en ajourføring af loven, baseret på erfaringerne og på den praksis, som er blevet gældende. Det gælder f. eks. den første af de foreslåede ændringer. I den gældende lov står der, at det ved dom eller kendelse skal bestemmes, om den fraskilte hustru skal bevare sin ret til enkepension. Imidlertid er der opstået den praksis, at en aftale mellem parterne er tilstrækkelig til at fastsætte en sådan ret, og den ændring, der er foreslået, er en ajourføring på dette område.

Derimod er der et helt nyt forslag, nemlig athvis den fraskilte hustru kun har fået fastsat et underholdsbidrag for en vis begrænset tid, kan hun også kun få pension i et tilsvarende tidsrum, og i korrespondance hermed er det foreslået, at hvis der er en sådan tidsbegrænsning, vil, når dette tidsrum er forløbet, den enke, der eventuelt er, indtræde i den fraskilte hustrus pensionsret. Det er efter vor opfattelse en rigtig bestemmelse. Lige så rigtig finder vi forslaget om, at den bestemmelse, at en pensionsandel aldrig må overstige et underholdsbidrag, bortfalder. Det har vist sig, at det ikke er